

optagelsen på EU's terrorliste. Det siger sig selv. Dagen før valget erklærede bevægelsens leder således, at der intet var at forhandle om i forbindelse med Israel. Han begrundede det egentlig ikke, men anførte den overordnede betragtning, at Israel skal fjernes fra landkortet. Så budskabet var jo helt klart og enkelt.

Han gentog samme synspunkt i går efter valgsejren. Israel er og bliver fortsat Hamas' ultimative fjende. Er det også tilfældet for den nye regering i Palæstina? Vi ved det ikke. Vi har jo lov at håbe, at det ikke er tilfældet.

Det er Det Konservative Folkepartis opfattelse, at vejen til fremgang på det palæstinensiske selvstyreområde er en fred baseret på en tostatsløsning, hvor palæstinenserens ret til deres egen stat indgår som et ufravigeligt element på linje med Israels tilsvarende ret. Uden vilje til fred og gensidig respekt er der intet håb forude.

Kl. 11.40

Selve valgbehandlingen forleden forløb gennemgående i fred og ro, og en valgdeltagelse på 77 pct. er i sig selv positiv, selv om resultatet indvarsler en dystur og usikker tid eller det, der er værre. Det må vi, i det omfang vi kan, bidrage aktivt til at forhindre. Verdenssamfundet har et afgørende medansvar for at skabe økonomiske rammer, der kan føre til en bæredygtig palæstinensisk stat. Danmark skal her fortsat yde sit væsentlige bidrag sammen med bl.a. EU. Men palæstinenserne har en forpligtelse til selv at påtage sig et hovedansvar, ikke mindst hvad angår opretholdelse af lov og orden i det nuværende selvstyreområde. Uden stabile indre forhold bliver vejen til en bedre fremtid svær at finde.

Valgresultatet kan blive afgørende for fredssudsigterne. I dag kan vi kun håbe det bedste, selv om frygten for det værste lurer under overfladen.

(Kort bemærkning).

Jesper Kiel (EL):

Jeg vil gerne starte med at spørge fru Pia Christmas-Møller i forbindelse med, at hun siger, at det er palæstinenserens eget ansvar at opbygge deres egen stat: Hvordan kan det sådan rent praktisk lade sig gøre, når Israel samtidig opretholder bosættelser med omkring 400.000 jøder på Vestbredden, når man er ved at bygge en mur, som strækker sig langt ind på Vestbredden og simpelt hen adskiller dele af det palæstinensiske selvstyreområde fra hinanden? Man kontrollerer omkring 700 km vej, hvor palæstinenserne ikke må komme på, og en lang række ting.

Hvordan skal palæstinenserne opfylde alle de krav, som fru Pia Christmas-Møller gerne vil stille til dem, når jeg ikke hører, at nu må Israel også gøre noget for at sikre, at det rent faktisk kan lade sig gøre? Kan vi få nogle svar på, hvad det er, man vil kræve af Israel i den her sammenhæng?

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Der skal ikke være nogen tvivl om, at det for Det Konservative Folkeparti er afgørende, at vi får køreplanen for fred op på sporet igen, og ifølge køreplanen for fred må begge parter naturligvis give sig. Der må forhandlinger til, og begge parter må bøje sig. Der er ingen tvivl om, at også israelerne har et ansvar for, at der kommer fred i området.

Men når jeg taler om, at udgangspunktet for opbygning af en palæstinensisk stat først og fremmest må bygge på palæstinenserens eget ansvar, så hænger det jo sammen med, at der, hvor de rent faktisk har råderum og råderet, må de rydde op i korrupsion, sørge for sikkerhed og give deres bidrag til, at de aftaler, de har indgået, også bliver overholdt.

Så de har en forpligtelse, lige så vel som israelerne har en forpligtelse, til at efterleve de aftaler og de internationale forpligtelser, som de er en del af og omfattet af. Sådan må det være. Det er gensidigt, når der skal skabes fred mellem Israel og Palæstina.

(Kort bemærkning).

Jesper Kiel (EL):

Jeg forstår ikke helt, hvordan fru Pia Christmas-Møller kan synes, at det er gensidigt, når man skal lave fred, at der er en besættelsesmagt, som til stadighed sætter sig på større og større dele af det besatte område. Er det ikke sådan, at når der er en overmagt, og den overmagt står for hovedparten af alle den voldsudøvelse, der er i området, så har den også et hovedansvar, og at den situation, hvor Vesten har presset på for at få forhandlingsløsninger som betingelse for, at man vil støtte palæstinenserne rent økonomisk, nu har ført til, at Fatahstyret er faldet, fordi palæstinenserne jo faktisk er blevet snydt gang på gang? De har ikke fået nogen som helst indrømmelser fra Israel. Det er jo det, der er det store problem.

Går man ikke den forkerte vej, når man tvinger palæstinenserne ind i nogle forhandlinger, hvor Vesten ikke på forhånd vil være med til at